

خشم دیر هنگام امریکا و ناز غرور آمیز پاکستان

خشم دیر هنگام امریکا و ناز غرور آمیز پاکستان از اولین نشانه های سرآشویی روابط امریکا و پاکستان بحساب میرود روابط که نیم قرن بهم تنیده بود و در راستای منافع ستراتیژیک طرفین در حرکت بود. اما چرخ تحولات سه دهه اخیر آنقدر به نفع پاکستان چرخید که وی را بیک کشور متجاوز مغرور و اشغالگر مبدل ساخت. پاکستان از تحولات دهه هفتاد بدین سو آنقدر سود برده است که دیگر به کمک های مادی اندک راضی نمیشود او میخواهد حاکم سر زمین دل صد ها آجیر و مزدور باشد که در کشور های همسایه پرورده است و ساحه حاکمیت خود را توسعه و استحکام بخشد. بهبود روابط بین پاکستان و امریکا در دوران جنگ سرد به اوج خود رسید تا حدیکه پاکستان بجای مجاهدین افغان و کمک های بیدریغ غرب خود را قهر مان میدان اعلان کرد و از وضعیت پیش آمده بحدی چشمگیری نفع برد. از موقف سیاسی شروع تا توسعه اقتصادی و پرواز های نظامی و سلاح اتمی همه از برکت مقاومت مردم افغانستان و حمایت غرب نصیب پاکستان شد و این اوج قدرت حرص و طمع پاکستان را بحدی افزایش داد که دیگر حامیان را رقیب میدان هم نمیشناسد. یکه تازی ها پاکستان در منطقه و جهان و حمایت سر سخنانه از ترورستان خشم ایالت متحده را بر انگیخته است.

خشم دیر هنگام امریکا: میگویند آتش خشمیکه دیر بر افروزد تا دیر هنگام شعله هایش محیط را زیر اثر خود دارد امید و ابریم اینبار خشم مقامات امریکائی مانند گذشته ها نباشد. فکر میشود که عقده های متراکم سالهای اخیر تر کیده و گیله گذاری های پشت پرده آشکار شده است تشنج که در طی یک سال گذشته در پشت درهای بسته بین دو کشور رو به افزایش بوده است، اکنون کاملاً علنی شده است اگر با علنی ساختن این تشنج باز هم امریکا تنازل میکند معنی اش این است که امریکا بمثابة یک ببر کاغذی دیگر حیثیت جهانی خود را از دست داده و نمیتواند در معادلات جهانی و بخصوص در مبارزه علیه تروریسم اثر گذار باشد..

سیر نزولی روابط: به ضرر خودتان خواهد بود. این جمله ناز آلود و غرور وزیر خارجه پاکستان خانم حنا ربانی حکایت از آن دارد که پاکستان دیگر توصیه برادران کلان را نمی شنود و کسی را به کلانی هم نمی پذیرد هر چند قربانیان تروریسم جهانی و ساکنان سر زمین های آسیب دیده از جمله افغانستان انتظار دارند تا اینبار امریکا اصل اهداف را که مرکز و مقر آشیانه ارتجاع و ترور است هدف قرار دهند و از ناز های غرور آمیز وزیر خارجه پاکستان که در شبکه های خبری گفته به نفع شما (امریکا) نیست که پاکستان را برنجانید، به نفع شما نیست که مردم پاکستان را برنجانید. اگر تصمیم گرفته اید که چنین کاری کنید، ضررش متوجه خود شما خواهد شد. هیچ خوفی را بخود راه ندهد و از نفعی پاکستان به امریکا میرساند صرف نظر کند. پاکستانیها همانطوریکه پاداش خود را از افغانها نقد میگیرند از امریکا نیز چنین پاداش را توقع دارند چون این پاکستان است که خود را بازی گر اصلی پیروزی جنگ سرد علیه شوروی سابق میدانند و از امریکا میخواهد تا ابد مد یونش باشد.

اگر تحولات را دقیقاً محاسبه کنیم روابط امریکا و پاکستان عملاً سیر نزولی خود را می پیماید.. با آنکه امریکا بار ها از موجودیت سران القاعده در پاکستان اظهار نگرانی کرد پاکستان میگفت در این مورد اطلاع ندارند هرگاه اطلاع یافتند که سران القاعده و یا طالب در پاکستان است علیه ایشان وارد عمل خواهند شد خوب تا اینکه.

* **دوم می ۲۰۱۱** امریکا مرگ بن لادن را اعلام می کند و پاکستان باز هم می گوید از حمله خبر نداشته است. حتی عملیات کمانده های امریکا را با خیره چشمی دیده اما از اصل حادثه اظهار بی خبری مینماید.

* **در چهاردهم می** نمایندگان مجلس پاکستان خواستار بازبینی روابط با امریکا می شوند ببینید وقتی تقصیر هم از پاکستانیهاست باز هم ایشانند که از باز بینی روابط بین طرفین صحبت میکنند.

* **در چهاردهم می:** امریکا عقب نشینی بعضی از نیروهایش به درخواست پاکستان را اعلام می کند.

بتاریخ 27 می: هیلاری کلینتون وزیر خارجه امریکا برای کاهش تشنج به پاکستان می رود **سوم جون ۲۰۱۱:** مایک مالن فرمانده ستاد مشترک ارتش امریکا به کاهش قابل توجه نیروهای امریکایی در پاکستان اشاره می کند.

دهم جون: لئون پانتا رئیس سیا از پاکستان بازدید می کند؛ امریکا به "پیشرفت کند" در بهبود روابط اذعان می کند. **هشتم جولای:** د مالن فرمانده نیرو های دریائی امریکا می گوید پاکستان دستور قتل یک خبرنگار را داده است؛ پاکستان این اتهام را با عصبانیت رد می کند و این تشنج همچنان ادامه پیدا میکند. **دهم جولای:** امریکا ۸۰۰ میلیون دلار کمک نظامی به پاکستان را معلق ساخت.

بیست سیپتیمیر مقامات آمریائی از حمایت پاکستان به شبکه حقانی اظهار نگرانی کرد. **بیست و دوم سیپتیمیر** مایک مولن گفت شبکه حقانی جزء از استخبارات پاکستان است که روزانه ده ها تن را در افغانستان به کام مرگ میسپارد. حال معلوم میشود که این روابط به مرحله سر نوشت ساز خویش رسیده است. **پاکستان به یک دشمن ضد امریکا بدل شده است:** در هفته که گذشت اظهارات خصومت آمیزی بین پاکستان و امریکا رد و بدل شده است که طی ده سالی که از اعلام همکاری بین دو کشور در جنگ علیه تروریسم می گذرد، کم سابقه بوده است اما اینبار توقع می رود تا امریکا بخاطر حفظ وقار و حیثیت جهانی خویش در برابر خود سری های پاکستان زانو نزند در غیر آن جلو تجاوز و خود سری استخبارات پاکستان را کسی گرفته نمیتواند. پاکستان اصلاً مهار نمیشود. پاکستان با فرستادن بم های کنار جاده ای و عملیات انتحاری عمدتاً از امریکائیها قربانی میگردد و اگر جهان غرب بازنده جنگ با تروریسم باشند در آنصورت پیامد های شکست امریکا بمراتب بدتر از شکست شوروی سابق در افغانستان است. حال امریکا چه بخواد و چه نخواهد پاکستان در سنگر بی آبرو ساختن آن در جهان و منطقه قرار دارد کاروانهای اکمالاتی اش را در دو مسیر کویته و پیشاور به آتش میکشد و بجای آن بم و باروت در مسیر عبور کاروانهای امریکائیها فرس میکند پس دشمنی بزرگتر ازین چیست؟

چرا پاکستان به افغانستان رحم نمیکند؟ پاکستان در گذشته ها کشور ضعیف و کم جان و کم اقتصاد بود که در برابر تهدیدات افغانستان بخاطر باز پس گیری اراضی آن طرف خط دیورند در رنج و عذاب بود و از طرف مشکلات مرزی آن با هند و دشمنی و جنگهای تکرار پایه های کشور پاکستان را لرزان ساخته بود. تا اینکه در سالهای جهاد تعداد زیاد از افغانها وارد پاکستان شدند و پاکستانیها از محتاجی و نیاز مندی افغانها سوء استفاده نموده از بین افغانها سر باز گیری نمود تا در آینده حامی منافع اش در افغانستان باشند. و هم شبکه های استخباراتی خود را بخاطر شناخت از افغانستان وارد جبهات جهاد نمود. حال پاکستان به این باور رسیده است که با داشتن جواسیس متعدد میتواند سیاست های حکومت کابل را از درون متلاشی و خواسته های خود را به سادگی عملی سازد پاکستان اصلاً کشوری را بنام افغانستان برسمیت نمیشناسد.

پاکستان تنیان آتشین امریکا: پاکستان که در سالهای جهاد خود را دوست و هم پیمان نزدیک امریکا میدانست و کمک های امریکا را بالایی رهبران مجاهدین تقسیم میکرد حالا به لباس آتشین برای امریکائیها تبدیل شده اگر آنرا از تن بکشند بی عورت میشوند و اگر همچنان نگاه اش کنند بدن شانرا میسوزاند. حال مایک مولن تهدید کرده است که شبکه های ترورستی جزء از ارکان استخبارات پاکستان است مسأله به سر حدی نشان دادن عورت و یا سوختن بدن رسیده که باید یکی را بپذیرد یعنی امریکا به هر حال دچار زیان سیاسی میشود و پاکستان به امید حمایت انگلیس و سعودی به سر سختی و تکبر ادامه میدهد و جهان با موشکافی و دقت تمام اوضاع را دنبال میکنند.

پایان